

Arrest

nr. 154 773 van 19 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 maart 2012 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 januari 2011 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 28 februari 2012 brengt de ambtenaar-geneesheer, in toepassing van artikel 9ter, §1, vijfde lid van de vreemdelingenwet een advies uit omtrent verzoekers medisch dossier. Het advies is opgesteld in het Frans.

Op 3 december 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) om de aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren.

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 23 maart 2012 en is als volgt gemotiveerd:

"Mijnheer de Burgemeester, -

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.01.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

K(...), J(...) C(...)

nationaliteit: Kameroen

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-attaché / arts-adviseur d.d. 18.01.2011 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/72 juncto artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verweerder heeft in casu geen nota met opmerkingen toegestuurd.

Tevens wenst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop te wijzen dat de verweerder ook naliert het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door de verzoeker vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.2. De verzoeker heeft de griffie van de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Ambtshalve middel

Het is algemeen aanvaard dat de taalwetgeving in bestuurszaken van openbare orde is en dat iedere overtreding ervan dus door iedereen, desnoods ambtshalve door de Raad mag worden opgeworpen (cf. RvS 5 april 2013, nr. 223.112; RvS 27 juni 2013, nr. 224.149; RvS 3 juni 2014, nr. 227.612; RvS 3 februari 2015, nr. 230.085).

Wat de taalwetgeving voor beslissingen inzake aanvragen om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet betreft, dient te worden opgemerkt dat het taalgebruik afhankelijk van de datum waarop de aanvraag werd ingediend ten opzichte van de eventueel voorheen opgestarte asielprocedure, wordt geregeld door de wetten van 18 juli 1966 inzake het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: de taalwet bestuurszaken) dan wel door artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1, §1, 1° van de taalwet in bestuurszaken bepaalt als volgt:

“Deze gecoördineerde wetten zijn toepasselijk :

1° op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën, (van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten) en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet”

De taalwet bestuurszaken is dan ook van suppletoire aard.

Artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet voorziet in een eigen taalregeling, zodat voor de situaties die onder deze taalregeling vallen de taalwet in bestuurszaken niet van toepassing is (RvS nr. 92.926, 1 februari 2001). De taalregeling voorzien in artikel 51/4 van de vreemdelingenwet is, net zoals de taalwet bestuurszaken, van openbare orde.

Artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielpprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.
Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing”*

Artikel 51/4, §§ 1-2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

§2. Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld”.

Met betrekking tot aanvragen tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die zijn ingediend tijdens de behandeling van de asielaanvraag van de aanvrager of binnen een termijn van zes maanden na de afloop van de asielpprocedure, voorziet artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet aldus dat de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde de taal van de asielpprocedure gebruikt.

Uit de gegevens die de Raad bekend zijn blijkt dat de verzoeker op 11 oktober 2010 een asielaanvraag indiende en dat de alsdan opgestarte asielpprocedure in het Frans werd gevoerd en werd afgesloten met 's Raads arrest nr. 67.526 van 29 september 2011 (Franstalig) waarbij aan de verzoeker de vluchtelingenstatus alsook de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

Zowel uit de bewoordingen van de bestreden beslissing als uit de elementen uit het voorliggend verzoekschrift blijkt verder dat de verzoeker op 18 januari 2011 een aanvraag indiende om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet die aan de thans bestreden beslissing ten grondslag ligt, werd derhalve ingediend tijdens de behandeling van de asielaanvraag zodat de bestreden beslissing in toepassing van artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet in de taal van de asielprocedure, *in casu* het Frans, diende te worden getroffen.

De Raad stelt evenwel vast dat de bestreden beslissing in het Nederlands werd getroffen zodat zij tot stand kwam met miskenning van de in casu toepasselijke taalwetgeving in bestuurszaken. Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer op correcte wijze een advies verleende in het Frans, doet hieraan geen afbreuk. Ook de bestreden beslissing zelve diende immers in het Frans te worden gesteld.

Ambtshalve stelt de Raad derhalve vast dat artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet is geschonden.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

Ter terechtzitting heeft de advocaat van de verweerder gesteld zich ten aanzien van het ambtshalve middel gestoeld op de schending van artikel 51/4, §3 van de vreemdelingenwet te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE